

Erindringer om Træner Frank Starr.

Af Generalsekretær H. Marks-Jørgensen.

Det var i Begyndelsen af Aaret 1912; jeg var den 1. August 1911 bleven ansat som Sekretær og ansaa mig selv for en Helvedes Karl, fordi jeg havde slugt og kvartfordøjet det meste af, hvad der til det Tidspunkt var bleven skrevet om Travsport og Traveravl. Saa stor i Slaget var jeg blevet, at jeg ansaa mig for moden til ogsaa at lære andre, og Gud hjælpe mig, om ikke jeg Hanekylling stillede mig op og galede et Foredrag af mig i Hesteejerforeningen om Krydsning af Orlofferen og Amerikanere. Det turde jeg daarligt indlade mig paa den Dag i Dag — rent ud sagt af Mangel paa grundige Kundskaber — men den Gang! Jeg var et Hesteavslus paa tolv Pund, og Lyset satte jeg bestemt ikke under en Skæppe, tværtimod; da Starr kom hertil i Foraaret, og jeg fik at høre, at han havde været Stortræner i Rusland, spirede jeg lige løs paa ham, og to Minutter efter at have hilst paa ham, holdt jeg hele mit Foredrag for ham paa mit bedste Engelsk. Det maa have været en drøj Omgang for den Gamle; men han hørte paa mig, lige til jeg tabte Pusten; saa vendte han sig til Fru Starr og sagde: »Sig til ham, at hvis jeg havde Stutteri, vilde jeg udelukkende arbejde med Russo-Amerikanere«. Det forstod jeg uden Oversættelse, og høj i Hatten blev jeg; men saa tilføjede han noget paa Russisk, som jeg af gode Grunde ikke forstod, og som jeg ikke kunde faa Fru Starr til at oversætte. Men jeg fik Oversættelsen to Dage efter af min gamle, nu afdøde Veninde, Fru Redaktør Blicher, som var en Bekendt af Fru Starr; han havde sagt: »Sikken en Spyttegøg!« Og Manden havde Ret!

Det var typisk for Starr, at selv om han blev tiltalt paa sit Modersmaal, saa svarede han sjældent eller aldrig direkte, men gennem Fru Starr. Det var bleven en saa indgroet Vane hos ham, at han ikke kunde lægge den af.

Dette med Sproget var ham en ypperlig Undskyldning til altid at kunne smøge af sig. Hvad han ikke brød sig om at høre, det hørte han simpelthen ikke, og ingen kunde se mere hjælpeløs ud end Starter Hedegaard paa den ene og Træner Starr paa den anden Side, naar der var Brok i Starten.

Jeg har tidligere fortalt, hvorledes det gik, da Starr for første Gang blev indmeldt for Ulydighed ved Start. Han blev kaldt op i Taarnet, og hans daværende Principal, Bygmester Müller, fulgte med for at gotte sig over at se Dommerens Ansigt, naar Starr begyndte at snakke Niggersprog. Til at begynde med gik det efter Programmet; Starr rystede opgivende paa Hovedet over Ritmester van Deur's formfuldendte Højengelsk, som han til Bygmesterens Fryd besvarede med nogle Ord i en eller anden Louisiana-Dialekt. Det lød, som naar der bliver kogt Fedt i en Gryde. Men dobbelt blev til Gengæld Forbløffelsen, da Ritmesteren saa slog over i præcis samme Dialekt og afleverede en Skylle af den anden Verden. Jeg forstod ikke meget af den; men jeg kunde regne ud, at den paagældende Dialekt maatte være rig paa skarpe og træffende Udtryk, thi Starr bøjede sig synligt under dette Niagara, og saa længe Ritmesteren var Dommer, var Starrs Opførsel ved Start upaaklagelig.

Men han tog Revanche senere, og eet Tilfælde staar uud-

slettelig præget i min Hukommelse. Det øsregnede, og Hedegaard sled i det som en Hest for at faa Starten af; men Starr drejede hver Gang til den forkerte Side. Gang paa Gang skreg Hedegaard: »Drej nu, Starr!«, »Nu drej, Starr!«, »Drej, Starr, for h... H.....«; men den drønende Stabs-sergents Røst, der til daglig, naar den blev sat paa højeste Gear, kunde faa en Deling Rekrutter til at dejse om paa Geled, prellede ganske af paa den gamle Amerikaner. Naa, til sidst, da det passede Starr, gik Løbet af, og Starr vandt. Hedegaard havde naturligvis meldt Synderen ind, hæs som en Ravn af at have udfoldet den megen Stemmeprægt; Starr blev kaldt over, og jeg foreholdt ham paa Dommerens Vegne hans gennemførte Ulydighed. Men aldrig skal jeg glemme, da Starr med den mest uskyldrene Mine svarede: »Well, I couldn't understand Mr. Hetgart, him howling »Dry, Mr. Starr« som dozen times, and at last I believed him having grown quite mad. My happy aunt, I can't keep myself dry when it's raining like Hell«. (Jamen jeg kunde ikke forstaa Mr. Hedegaard, at han stod dér og skraalede »Dry, Mr. Starr« den ene Gang efter den anden. Til sidst troede jeg, at han var gaet fra Forstanden, for jeg kan da for Pokker ikke holde mig tør, naar det regner som bare Satan«). Det engelske »dry«, som betyder »tør«, udtales nemlig præcis som det danske »drej«, naar det efter Startmaner hales lidt ud! Undskyldningen var for saa vidt god nok; men det blev alligevel til 100 Kr. for gentagen Ulydighed.

I det hele taget — jeg aner endnu den Dag i Dag ikke, om Starr kunde et Ord Dansk eller ej. Jeg tror nok, at han kunde det; for selv om han altid havde Fru Starr som Tolk, skulde det synes umuligt, at der ikke maatte hænge noget ved. Men hvis han kunde det, saa holdt han Masken godt; for hver Gang jeg forsøgte at overrumple ham

Voltaire

Record: 2.03¹/₄ (1.16.6)

Mocasin (2.09¹/₂) { Ruth Coleman
Belwin (2.06¹/₄)

Peter Volo (2.02) { Nervolo Belle
Peter the Great

Staar til Avlstjeneste hos Propr. Jørgen Lund, Krogbjerggaard, Lyngby.

Takst 100 Kr. + 10 Kr. i Stalden og 200 Kr. ved syv Dage levende Føl.

Nærmere Aftale ved Henvendelse til Stutmester Rasmussen, Telf. Lyngby 80, eller Baneforvalter Lind, Traverbanen, Charlottenlund, Telf. Ordrup 2142.